

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y P A T E N T U T Y M C Z A S O W E G O

93142

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 28.12.74 (P. 176922)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.12.75

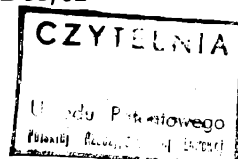
Opis patentowy opublikowano: 15.12.1977

MKP

D04b 35/02

Int. Cl².

D04B 35/02

Twórcy wynalazku: Jerzy Spodenkiewicz, Henryk Paszkowski, Ludwik Rogowski,
Aleksander Stępień, Jan Gocalski, Andrzej Koza, Karol Trojan

Uprawniony z patentu tymczasowego: Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Dziewiarskiego,
Łódź (Polska)

Igła dziewiarska

Przedmiotem wynalazku jest igła dziewiarska, zwłaszcza igła do szydełkarek cylindrycznych o małych średnicach.

Dotychczas szydełkarki cylindryczne o małych średnicach pracowały przy prędkościach obwodowych do 2 m/sek. Prędkości te nie wywoływały zakłóceń w pracy maszyny, nie wpływały destrukcyjnie na igły. Nowoczesne konstrukcje maszyn doprowadziły do zwiększenia prędkości obwodowych cylindra igłowego powyżej 2 m/sek przy nie zmienionej konstrukcji igły. Spowodowało to wystąpienie zjawiska pęknięcia haczyków igieł. W czasie pracy maszyny kształtki wynoszące i spychające igłę działają na kolanko igły i w miejscu zetknięcia się kolanka z elementem wynoszącym lub spychającym powstaje siła odkształcająca kolanko, tym większa, im większa jest prędkość. Odkształcenie to przemieszcza się wzdłuż trzonu igły w postaci fali podłużnej i dociera do haczyka igły. Fala ta jest pewną siłą, która stara się wyprostować haczyk. Duża częstotliwość i znaczna amplituda tej fali gwałtownie przyspiesza zmęczenie haczyka, w następstwie czego następuje jego złamanie.

Igła dziewiarska według wynalazku posiada dwa wycięcia w trzonie, jedno znajduje się od strony kolanka, drugie zaś od strony haczyka w miejscu poszerzenia trzonu. Wycięcia leżą po przeciwnych stronach trzonu. Wycięcie od strony kolanka ma zarys hakowy i jest ograniczone kątem $\alpha = 40-90^\circ$. Wycięcie od strony haczyka ograniczone jest kątem β zawartym w granicach $40-120^\circ$.

Przedmiot wynalazku jest pokazany w przykładzie wykonania na rysunku, który przedstawia igłę dziewiarską w widoku z boku. Igła dziewiarska składa się z trzonu 2, zakończonego z jednej strony kolankiem 3, z drugiej zaś haczykiem 4. Między kolankiem 3 a haczykiem 4 znajduje się poszerzenie 5 trzonu 2. Od strony kolanka 3 na trzonie 2 znajduje się wycięcie 6, natomiast od strony haczyka 4 w miejscu poszerzenia 5 trzonu 2 i po jego przeciwległej stronie znajduje się wycięcie 7. Wielkość wycięć 5 i 6 określają odpowiednio kąty α i β .

Igła dziewiarska 1 pracując w szydełkarce cylindrycznej w momencie zetknięcia się kolanka 3 z elementem wynoszącym lub spychającym podlega odkształceniu, które przenosi się wzdłuż trzonu 2. Fala podłużna biegnąca wzdłuż trzonu 2 natrafia na wycięcie 6 i zostaje w obrębie kolanka 3 częściowo wytłumiona i zmienia swój bieg w kierunku poszerzenia 5 trzonu 2. Następnie trafia na wycięcie 7, które wytłumia ją całkowicie. W wyniku wygaszania fali podłużnej na wycięciach 6 i 7 nie powstają siły rozrywające haczyk 4, przez co staje się możliwa normalna praca igły 1 przy prędkościach obwodowych cylindra igłowego powyżej 2 m/sek.

Konstrukcja igły według wynalazku zapewnia mniejsze zużycie igieł na kilogram wytworzonej dzianiny, poprawia jakość wyrobów. Jest przeznaczona przede wszystkim do szydełkarek cylindrycznych wytwarzających pończochy oraz dzianinę na przędzę.

Zastrzeżenie patentowe

Igła dziewiarska, zwłaszcza do szydełkarek cylindrycznych o małych średnicach, mająca w pobliżu kolanka część poszerzoną trzonu, w której znajduje się wycięcie usytuowane po przeciwnej stronie w stosunku do kolanka i powyżej niego w kierunku haczyka, z n a m i e n n a t y m, że posiada wycięcie (7) o zarysie hakowym znajdujące się po stronie kolanka (3) w miejscu, w którym poszerzona część (5) trzonu (2) przechodzi w część cieką trzonu (2).

